

Resolutsioon

1. Rootsi Kuningriik on rikkunud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1137/2008, artiklist 4 koosmõjus artikliga 10 (muudetud määrusega nr 1137/2008) tulenevaid nõudeid, sest ta ei ole taganud, et Lycksele, Malå ja Pajala linnastute reovesi läbib enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse, ja

Rootsi Kuningriik on rikkunud ELL artikli 4 lõikest 3 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei andnud Euroopa Komisjonile eelmenetluses teavet, mis oli vajalik hindamiseks, kas Habo ja Töreboda linnastute asulareoveepuhastid vastavad nõuetele, mis on sätestatud direktiivis 91/271 (muudetud määrusega nr 1137/2008).

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 87, 16.3.2020.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 9. septembri 2021. aasta otsus (Landgericht Ravensburgi eelotsusetaotlused – Saksamaa) – UK versus Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), RT, SV, BC versus Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, Volkswagen Bank GmbH filiaal (C-155/20), JL, DT versus BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

(Liidetud kohtuasjad C-33/20, C-155/20 ja C-187/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2008/48/EÜ – Tarbijakrediit – Artikli 10 lõige 2 – Teave, mis peab tingimata lepingus sisalduma – Kohustus täpsustada krediidi liik, krediidilepingu kestus, viivisintressimäär ja lepingu sõlmimise ajal kohaldatava viivisintressimäära kohandamise mehhanism – Viivisintressimäära muutmine liikmesriigi keskpanga poolt määratud baasintressi muutumise alusel – Ennetähtaegse tagastamise korral nõutav hüvitis – Kohustus täpsustada viivisintressimäära muutmise ja hüvitise arvutusviisi – Kohustuse nimetada krediidilepingu poolte ülesütlemise võimalused, mis tulenevad riigisestest õigusnormidest, kuid mida direktiiv 2008/48 ette ei näe, puudumine – Artikli 14 lõige 1 – Taganemisõiguse kasutamine tarbija poolt olukorras, kui ei ole esitatud artikli 10 lõikes 2 nimetatud kohustuslikku teavet – Õiguse teostamine pärast tähtaja möödumist – Krediidiandja poolt õiguste lõppemise või õiguste kuritarvitamise vastuväitele tuginemise keeld)

(2021/C 462/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Ravensburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: UK (C-33/20), RT, SV, BC (C-155/20), JL, DT (C-187/20)

Kostjad: Volkswagen Bank GmbH (C-33/20), Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank, Volkswagen Bank GmbH filiaal (C-155/20), BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH (C-187/20)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 10 lõike 2 punkte a, c ja e tuleb tõlgendada nii, et kui see on asjakohane, tuleb krediidilepingus selgelt ja kokkuvõtlikult täpsustada, et tegemist on „seotud krediidilepinguga“ selle direktiivi artikli 3 punkti n tähenduses ning et see leping on sõlmitud tähtajalisena.
2. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole nõutud, et „seotud krediidilepingus“ selle direktiivi artikli 3 punkti n tähenduses, mille ainus eesmärk on rahastada kauba tarnimise lepingut ja milles on ette nähtud, et krediidisumma makstakse selle kauba müüjale, oleks märgitud, et makstud summa ulatuses on tarbija vabastatud oma kohustusest tasuda ostuhind ning müüja – kui ostuhind on täielikult tasutud – peab talle ostetud kauba üle andma.
3. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti l tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus tuleb konkreetse protsendina märkida selle lepingu sõlmimise ajal kohaldatav viivisintressimäär ning selles peab konkreetset kirjeldama viivisintressimäära kohandamise mehhanismi. Kui asjaomase krediidilepingu pooled on leppinud kokku, et viivisintressimäära muudetakse vastavalt liikmesriigi keskpanga poolt kindlaks määratud baasintressimäära muutumisele, mis avaldatakse hõlpsasti kättesaadavates avalikes teadaannetes, piisab selles lepingus esitatud viitest baasintressimääradele tingimusel, et nimetatud lepingus on esitatud viivisintressimäära baasintressimäära alusel arvutamise viis. Seejuures peavad olema täidetud kaks tingimust. Esiteks peab selle arvutusviisi esitus olema keskmisele tarbijale, kellel ei ole finantsvaldkonna eriteadmisi, hõlpsasti mõistetav ning see peab võimaldama tal arvutada viivisintressimäära samas lepingus esitatud andmete alusel. Teiseks peab asjaomases krediidilepingus olema märgitud ka nimetatud baasintressimäära muutmise sagedus, mis on kindlaks määratud riigisiseste õigusnormidega.
4. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti r tuleb tõlgendada nii, et ennetähtaegse tagasimaksmise korral tasumisele kuuluva hüvitise arvutamiseks peab krediidilepingus olema ära näidatud selle hüvitise arvutamise viis konkreetset kirjeldama keskmisele tarbijale hõlpsasti mõistetaval viisil, nii et tarbija saaks krediidi ennetähtaegse tagastamise korral makstava hüvitise summa teha kindlaks selles lepingus esitatud andmete alusel.
5. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole nõutud, et krediidilepingus oleks märgitud krediidilepingu kõik olukorrad, mille puhul on krediidilepingu poolte õigus leping üles öelda, mida ei tunnustata mitte selle direktiivi, vaid üksnes riigisiseste õigusnormide alusel.
6. Direktiivi 2008/48 artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui krediidiandja tugineb õiguse kaotamise vastuväitele, kui tarbija kasutab oma taganemisõigust vastavalt mainitud sättele, kui krediidilepingus ei ole nõuetekohaselt esitatud selle direktiivi artikli 10 lõikes 2 nimetatud kohustuslikku teavet ja seda ei ole nõuetekohaselt edastatud ka tagantjärele, sõltumata sellest, kas see tarbija teadis või pidi teadma oma taganemisõigusest.
7. Direktiivi 2008/48 tuleb tõlgendada nii, sellega on vastuolus see, kui krediidiandja võiks põhjendatult tugineda sellele, et tarbija kuritarvitas oma taganemisõigust, mis on ette nähtud mainitud direktiivi artikli 14 lõikes 1, kui krediidilepingus ei ole nõuetekohaselt esitatud selle direktiivi artikli 10 lõikes 2 nimetatud kohustuslikku teavet ja seda ei ole nõuetekohaselt edastatud ka tagantjärele, sõltumata sellest, kas see tarbija teadis või pidi teadma oma taganemisõigusest.

8. Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti t tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus peab olema märgitud oluline teave kõigi tarbija kasutada olevate kohtuväliste kaebuste või kahjuhüvitusnõuete menetluste kohta, ja asjakohastel juhtudel nende hind, see, kas kaebus või nõue tuleb esitada kirjaga või elektrooniliselt, füüsiline või elektrooniline aadress, kuhu selline kaebus või nõue tuleks saata, ning teised vorminõuded, mida tuleb selle kaebuse või nõuete esitamisel järgida. Selle teabe osas ei piisa sellest, kui krediidilepingus üksnes viidatakse menetluskorrale, millega on võimalik tutvuda internetis, või muule dokumendile, mis puudutab kohtuväliste kaebuste ja kahjuhüvitusnõuete menetluste kasutamise korda.

(¹) ELT C 161, 11.5.2020
ELT C 230, 13.7.2020
ELT C 255, 3.8.2020

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 2. septembri 2021. aasta otsus (Verwaltungsgericht Kölni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Telekom Deutschland GmbH versus Bundesrepublik Deutschland, keda esindab Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Kohtuasi C-34/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Elektrooniline side – Määrus (EL) 2015/2120 – Artikkel 3 – Juurdepääs avatud internetile – Artikli 3 lõige 1 – Lõppkasutajate õigused – Artikli 3 lõige 2 – Lõppkasutajate õiguste teostamist piiravate lepingute ja kaubandustavade keeld – Artikli 3 lõige 3 – Andmeliikluse võrdse ja mittediskrimineeriva käsitlemise kohustus – Mõistlike andmeliikluse haldamise meetmete rakendamise võimalus – Täiendav „nulltariifiga“ lisapakett – Ribalaiuse piiramine)

(2021/C 462/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Telekom Deutschland GmbH

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland, keda esindab Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määruse (EL) 2015/2120, millega nähakse ette avatud internetiühendust käsitlevad meetmed ning millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul ning määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires, artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et selle artikli lõikest 3 tulenevate kohustustega on vastuolus ribalaiuse piiramine videovoogedastusele kohaldatava „nulltariifiga“ lisapaketi käivitamisel, olenemata sellest, kas videot edastavad partnerettevõtjad või teised sisuteenuse pakkujad.

(¹) ELT C 137, 27.4.2020.